

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 5.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874870880.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Nu tog han derover en Uges Tid efter Begravelsen for at aflægge hende en Visit. Han traf hende i den gammeldags tarvelige Dagligstue med det perlemaledede, listede Bjælkeloft, det graa Tapet med røde Blomsterbuketter i, med den polerede Birketræs Sofa og Stolene, hvis Sæder var saa haarde, som de var stoppede med Mursten, den store Pladekakkelovn, der havde Messingbælte om Maven - kort sagt, udstyret paa den Maade, som en Bolig for en "Familie uden for Bondestanden" i Almindelighed var det paa Landet for en tredive Aar siden. Naar Vinden stod paa Stuens Bindingsværks Udvæg, var det kun muligt at faa den halve Del af Stuen opvarmet; den unge Pige havde derfor rykket sit Sybord tæt hen til Kakkellovnen, hvis Flamme kastede sit røde Skær om hendes Hoved i den tætte graa Yinterdags halve Dæmring. Skovrideren var en gammel Herre paa vel tresindstyve Aar. Han havde ikke været nogen Foragter af det smukke Køn, men mange Aars velhavende Ungkarleliv med rigelige Indkomster og stadig Adgang til de rige og storartede Dineer hos Baronen havde efterhaanden givet ham mere Sans for gastronomiske Nydelser end for Erotik. Dog, da han saa' det smukke, ungdomsfriske Ansigt med det bedrøvede, takefulde Udtryk, hvis prægtige Teint, purpurrøde Læber og med de perleklare Tænder bagved, ejendommelig fremhævedes ved den særegne Lysvirkning, maatte han sige ved sig selv: "Hun ser sgu godt ud." Skovrideren var en godmodig og blød Mand, der virkelig i sit Hjerte følte Deltagelse med den unge Piges forladte Stilling, men den rørende Stil havde aldrig ligget for ham. Han syntes dog, at han skulde begynde Samtalen med en Allusion til hendes Sorg og stammede forlegen: